

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตใบยาสูบพันธุ์ เวย์ริจี่ เนีย
เบอร์เลย์และเตอร์กิช ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นายจิระพงษ์ สันติภิรมย์กุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

ภาควิชาการบัญชี

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

ISBN 974-566-106-6

010044

110340478

COSTS AND RETURNS ON INVESTMENT OF VIRGINIA
BURLEY AND TURKISH TOBACCO PRODUCTION IN THE NORTHEASTERN
REGION OF THAILAND

Mr. Jirapong Suntipiromkul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Accountancy

Department of Accountancy

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

ISBN 974-566-106-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ค้นหุนและผลตอบแทนจากการผลิตไบโയാสุบพันธุ์เวอรจิเนีย เบอร์เลย์
และเตอรกีช ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
โดย นายจิระพงษ์ สันติภริมย์กุล
ภาควิชา การบัญชี
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตร ชำของ
 อาจารย์ ดร.คณษา คุณพนิชกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... S. Bhisall

(รองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนรักษาการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

..... กรรมการ

(อาจารย์อรพินธ์ ชาค้อปสร)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตร ชำของ)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.คณษา คุณพนิชกิจ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตใบยาสูบพันธุ์ เวนริจี่เนี่ย เบอร์เลย์ และ เคนริกซ์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ชื่อนิสิต	นายจิระพงษ์ สันติภิรมย์กุล
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตร ชำชอง อาจารย์ ดร.อนุชา คุณพนิชกิจ
ภาควิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2528

บทคัดย่อ

ใบยาสูบเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญประเภทหนึ่ง ใช้เป็นวัตถุดิบที่สำคัญของอุตสาหกรรม บุหรี่ พันธุ์ใบยาสูบที่ใช้เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมบุหรี่ยังมีพันธุ์ เวนริจี่เนี่ย เบอร์เลย์ และ เคนริกซ์ ส่วนบริเวณที่ทำการผลิตครบทั้งสามพันธุ์ คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตใบยาสูบพันธุ์ เวนริจี่เนี่ย เบอร์เลย์ และ เคนริกซ์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษาจากเกษตรกรผู้ผลิตและบ่มเองของใบยาแต่ละ พันธุ์ ประจำปีการเพาะปลูก 2527/2528 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากการสำรวจและออกแบบสอบถามจากเกษตรกรผู้ผลิตใบยาแต่ละพันธุ์ โดยพันธุ์ เวนริจี่เนี่ยสำรวจ และสอบถามจากเกษตรกรผู้ผลิตที่ตำบลบ้านโพนสา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย พันธุ์เบอร์เลย์ สํารวจและสอบถามจากเกษตรกรผู้ผลิตที่ตำบลกลางทุ่ง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม และ พันธุ์เคนริกซ์สำรวจและสอบถามจากเกษตรกรผู้ผลิตที่ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผลจากการศึกษาพบว่า ในปีการเพาะปลูก 2527/2528 เนื้อที่เพาะปลูกของเกษตรกร ที่ทำการผลิตใบยาสูบพันธุ์ เวนริจี่เนี่ย เฉลี่ยรายละ 8.95 ไร่ต่อฟาร์ม ใบยาสูบพันธุ์เบอร์เลย์ เฉลี่ยรายละ 1.225 ไร่ต่อฟาร์ม และใบยาสูบพันธุ์เคนริกซ์ เฉลี่ยรายละ 3.30 ไร่ต่อฟาร์ม

จำนวนผลผลิตเฉลี่ยต่อฟาร์มของไผ่สุบพันธุ์เวอรจิเนีย 2,729.20 กิโลกรัม ไผ่สุบพันธุ์เบอร์เลย์และพันธุ์เตอร์กิช 363.10 และ 738.45 กิโลกรัมตามลำดับ ซึ่งต้นทุนการผลิตไผ่สุบพันธุ์เวอรจิเนีย พันธุ์เบอร์เลย์ และพันธุ์เตอร์กิช เฉลี่ยกิโลกรัมละ 25.15 23.75 และ 23.30 บาทตามลำดับ และเป็นต้นทุนการผลิตเฉลี่ยไร่ละ 7,670.71 7,038.58 และ 5,229.84 บาทตามลำดับ

จากการศึกษาอัตราผลตอบแทนจากการผลิตไผ่สุบทั้งสามพันธุ์พบว่า ไผ่สุบพันธุ์เวอรจิเนียให้ผลตอบแทนสูงสุด รองลงมาได้แก่ผลตอบแทนจากการผลิตไผ่สุบพันธุ์เบอร์เลย์ ส่วนไผ่สุบพันธุ์เตอร์กิชให้ผลตอบแทนจากการผลิตต่ำสุด ซึ่งพิจารณาได้จากอัตราผลตอบแทนกำไรต่อยอคชาย และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนการปลูก ไผ่สุบพันธุ์เวอรจิเนียมีอัตราผลตอบแทนกำไรต่อยอคชาย 0.35 ในขณะที่ไผ่สุบพันธุ์เบอร์เลย์และพันธุ์เตอร์กิชมีอัตราผลตอบแทนกำไรต่อยอคชาย 0.18 และ -0.03 ตามลำดับ ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนการผลิตของไผ่สุบพันธุ์เวอรจิเนีย ร้อยละ 53.34 ไผ่สุบพันธุ์เบอร์เลย์ร้อยละ 21.77 และไผ่สุบพันธุ์เตอร์กิชร้อยละ -2.61 ส่วนผลตอบแทนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น อัตรากำไรส่วนเกินต่อต้นทุนการผลิต กำไรเงินสด อัตราส่วนค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการผลิตต่อรายได้รวม และปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน ไผ่สุบพันธุ์เวอรจิเนียก็มีค่าที่สูงกว่าไผ่สุบพันธุ์เบอร์เลย์และพันธุ์เตอร์กิช

สรุปได้ว่าเกษตรกรควรทำการผลิตไผ่สุบพันธุ์เวอรจิเนียเป็นอันดับแรก ไผ่สุบพันธุ์เบอร์เลย์เป็นอันดับสอง ไผ่สุบพันธุ์เตอร์กิชเป็นอันดับสุดท้าย

เกษตรกรผู้ผลิตไผ่สุบพันธุ์เวอรจิเนียประสบปัญหาเกี่ยวกับเชื้อเพลิงที่ใช้ในการบ่ม เพราะกฎหมายที่เกี่ยวกับการลักลอบตัดไม้ทำลายป่ามีบทลงโทษหนัก ทำให้ค่าวัสดุการเกษตรในการผลิตไผ่สุบพันธุ์เวอรจิเนียมีมูลค่าที่สูงกว่าปัจจัยต้นทุนการผลิตอื่น ๆ และสูงกว่าค่าวัสดุการเกษตรของไผ่สุบพันธุ์เบอร์เลย์และพันธุ์เตอร์กิช สำหรับการแก้ไขปัญหาได้มีการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นยูคาลิปตัสและต้นกระถินยักษ์เพื่อนำมาทำเป็นฟืน และรัฐบาลส่งเสริมให้มีเหมือง

ลิกไนท์ให้มากขึ้น เพราะลิกไนท์สามารถนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการต้มไยยาได้ดีไม่แพ้ฟืน ส่วนเกษตรกรผู้ผลิตไยยาสูบพันธุ์เบอร์เลย์และเตอร์กิชประสบปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนค่าแรงงานสูง เนื่องจากปริมาณโควต้าที่ได้รับและปริมาณการผลิตไม่สอดคล้องกัน รวมทั้งปริมาณการผลิตไม่สอดคล้องกับแรงงานที่มีอยู่ในครัวเรือน มีผลทำให้ต้นทุนค่าแรงงานต่อหน่วยสูง ซึ่งโรงงานยาสูบควรแก้ไขโดยขยายปริมาณโควต้าที่ให้กับเกษตรกรและโรงงานยาสูบควรถาตลาดรองรับสำหรับไยยาสูบที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย ถ้าไม่สามารถขยายโควต้าได้ก็ควรที่จะแนะนำให้เกษตรกรใช้แรงงานที่เหลือไปในการผลิตอย่างอื่นเพื่อเป็นการเพิ่มพูนรายได้ เช่น การทอผ้า การจักสานต่าง ๆ หรือผลิตพืชชนิดอื่นก็ได้ นอกจากนี้เกษตรกรผู้ผลิตไยยาสูบทั้งสามพันธุ์มีการใช้เงินทุนอย่างไม่มีประสิทธิภาพ โดยนำเงินที่กู้บางส่วนไปทำการอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการผลิตไยยาสูบ ก่อให้เกิดภาระหนี้สินเกินความจำเป็น ควรแก้ไขโดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกู้เงินของเกษตรกรจัดทำแผนการใช้เงินกู้ของเกษตรกรพร้อมกับจัดการอบรมเพื่อไม่ให้เงินที่กู้ไปใช้ในการบริโภค

Thesis Title Costs and Returns on Investment of Virginia Burley
and Turkish Tobacco Production in the Northeastern
Region of Thailand

Name Mr. Jirapong Suntipiromkul

Thesis Advisor Associate Professor Chatt Chamchong, Ph.D. (Agricultural
Economic)
Danuja Kunpanitchakit, Ph.D. (Business)

Department Accountancy

Academic Year 1985

ABSTRACT

Tobacco is one kind of economic crop. It is the main raw material used by the cigarette industry. Thailand Tobacco Monopoly used three types of tobacco. They are Virginia, Burley and Turkish tobacco. Virginia, Burley and Turkish tobacco is produced in Northeastern Thailand. This thesis studies the costs and returns on investment of Virginia, Burley and Turkish tobacco produced in the Northeastern region of Thailand.

Primary data for this study was taken from the farmers who produced and cured tobacco in 1984/1985. Specifically, data for Virginia's tobacco was collected from Ban Pon Sa, Amphoe Tha Bo in Nongkai Province; Burley's data was collected from Klang Thung, Amphoe Thatt Phranom in Nakorn Phranom Province; Turkish's data was collected from Rob Muang, Amphoe Muang in Roi Ed Province.

The results of this study revealed that the average area of the Virginia farm is 8.95 rais while Burley farm is 1.225 rais and Turkish farm is 3.30 rais. The average output of Virginia's farm is 2,729.20 kilograms of tobacco, Burley's average output is 363.10 kilograms and Turkish farm's average output is 738.45 kilograms. Costs of production per kilogram of Virginia, Burley and Turkish is 25.15, 23.75 and 23.30 baht, respectively. Costs of production per rai of Virginia, Burley and Turkish is 7,670.71, 7,038.58 and 5,229.84 baht, respectively.

Virginia tobacco farm showed the highest return on investment with the second highest return being Burley, and Turkish tobacco yielding the lowest return on investment. Examining the Profit Margin on Sales and the Profit Margin on Costs, the Profit Margins on Virginia, Burley and Turkish tobacco sales were 0.35, 0.18 and -0.03, respectively. The Profit Margin on Costs of Virginia was 53.34 %; of Burley, 21.77 %; and of Turkish, -2.61 %.

Virginia tobacco also showed the most satisfactory result on other returns on investment, such as Contribution Profit Margin on Costs, Cash Profit, the Total Costs on Total Revenues ratio and Break-Even Point.

It could be concluded then, that Virginia yielded the most satisfactory result from production with Burley and Turkish being second and third, respectively.

One of the problems of Virginia tobacco production involves the wood used for fuel when curing tobacco. As a result of Virginia tobacco production, part of natural resources is destroyed. Because

the law concerning the destruction of natural resources is more severe than in previous years, the supply of wood is lower. As a result, the material costs of Virginia tobacco are higher than those of Burley or Turkish tobacco. Virginia's material costs are in fact higher than other cost factors of Virginia's production.

One solution to this problem is to grow Eucalyptus trees and *Luceana Leucocephala* specifically for wood. Another solution would be for the the Thai Government to subsidise the mining of Lignite. Lignite can be used in place of wood for fuel.

The main problem with Burley and Turkish production is that labour costs per unit are too high. The output of the tobacco farms for Burley and Turkish tobacco production does not correspond with The Thailand Tobacco Monopoly quota. There is also an over-supply of labour used comparing to the yield received.

One problem of Turkish production is that it produces a surplus crop above the quota set by the Thailand Tobacco Monopoly which can not be sold, thereby the farmers lose money on the surplus crop.

The solution to these problems would be for the Thailand Tobacco Monopoly to increase the quota for production and widen the market. Another solution would be to encourage farmers to use surplus labour for other productive purposes, such as weaving, producing hand-crafts or other crop cultivation.

The last problem encountered is that part of the loan obtained is used for unnecessary consumption instead of for production, and as a result, unnecessary liabilities are incurred.

One solution to this problem would be for interested parties to set a plan for the use of loan capital, and train farmers to make a better use of their capital.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ฉัตร ชำชอง คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งท่านได้ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา โดยให้ความกรุณาในการแนะนำหัวข้อ แนวทางในการศึกษา ข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากนี้ยังได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ ดร.คณูชา คุณพนิชกิจ อาจารย์ที่ปรึกษา ร่วมในการให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสองไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์อรพินธุ์ ชาติอัปสร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาในการให้คำแนะนำและตรวจสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้เขียนขอขอบพระคุณเกษตรกรผู้ผลิตไบยาสูบในเขตจังหวัดหนองคาย นครพนม และร้อยเอ็ด ที่ได้ให้ความร่วมมือในการศึกษาเป็นอย่างดี ตลอดจนบุคคลอื่นที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจทุกท่าน และหากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า หรือมีส่วนดีประการใด ผู้เขียนขอมอบเป็นสักการะคุณแก่ บิดา มารดา ตลอดจนอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้เขียน ทุกท่านด้วย.

จิระพงษ์ สันติภิรมย์กุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ฎ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของอุตสาหกรรมบุหรี่และยาสูบ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
1.3 ขอบเขตการศึกษา	5
1.4 วิธีการศึกษา	6
1.5 สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 อุตสาหกรรมยาสูบ	8
2.1 ความเป็นมาอุตสาหกรรมยาสูบ	8
2.2 การจัดองค์การโรงงานยาสูบ	8
2.3 แผนการผลิตใบยาสูบ	11
2.3.1 การจัดหาและเตรียมใบยาในประเทศ	16
2.3.2 การจัดหาและเตรียมใบยาต่างประเทศ	26
2.3.3 การจัดหาและเตรียมวัสดุการผลิตอื่น ๆ	27
2.4 ขั้นตอนการดำเนินงานผลิตบุหรี่	28
2.5 บทบาทของกรมสรรพสามิตในอุตสาหกรรมยาสูบ	30
2.6 สรุป	31

	หน้า
บทที่ 3 การผลิตใบยาสูบ	32
3.1 ประวัติความเป็นมา	32
3.2 สภาพของดินและภูมิอากาศที่ใช้ปลูกยาสูบ	33
3.3 ประเภทและพันธุ์ยาสูบ	34
3.4 การเพาะกล้ายาสูบ	35
3.4.1 การกำหนดระยะเวลาเพาะกล้า	35
3.4.2 การเลือกสถานที่ทำแปลงเพาะ	35
3.4.3 การทำแปลงเพาะ	36
3.4.4 การหว่านเมล็ดยาสูบในแปลงเพาะและการปฏิบัติดูแล- รักษา	37
3.4.5 การถอนย้ายต้นกล้ายาสูบไปปลูกในไร่	39
3.4.6 การปฏิบัติหลังจากถอนต้นกล้าที่ต้องการออกจาก- แปลงเพาะ	40
3.5 การผลิตใบยาสูบ	41
3.5.1 การผลิตใบยาสูบพันธุ์เวอร์จิเนีย	41
3.5.2 การผลิตใบยาสูบพันธุ์เบอร์เลย์	48
3.5.3 การผลิตใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิช	51
3.6 การคัดใบยาเพื่อให้สัมพันธ์กับชั้นใบยามาตรฐาน	53
3.7 ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตใบยาสูบ	55
บทที่ 4 ต้นทุนการผลิตใบยาสูบ	57
4.1 ต้นทุนการผลิตใบยาสูบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	59
4.1.1 ต้นทุนผันแปร	59
4.1.2 ต้นทุนคงที่	61

	หน้า
4.2 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตใบยาสูบพันธุ์เวอร์จิเนียในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	65
4.2.1 ต้นทุนผันแปร	65
4.2.2 ต้นทุนคงที่	68
4.3 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตใบยาสูบพันธุ์เบอร์เลย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	70
4.3.1 ต้นทุนผันแปร	70
4.3.2 ต้นทุนคงที่	73
4.4 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	75
4.4.1 ต้นทุนผันแปร	75
4.4.2 ต้นทุนคงที่	78
4.5 สรุป	80
บทที่ 5 ผลตอบแทนจากการผลิตใบยาสูบ	83
5.1 ลักษณะการวิเคราะห์ผลตอบแทน	83
5.1.1 การวิเคราะห์สถานภาพด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย	84
5.1.2 การวิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจ	85
5.1.3 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	85
5.1.4 การวิเคราะห์เกณฑ์เงินสด	86
5.2 การวิเคราะห์ผลตอบแทนการผลิตใบยาสูบพันธุ์เวอร์จิเนียในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	86
5.2.1 การวิเคราะห์สถานภาพด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย	90
5.2.2 การวิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจ	90
5.2.3 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	91
5.2.4 การวิเคราะห์เกณฑ์เงินสด	91

	หน้า
5.3 การวิเคราะห์ผลตอบแทนการผลิตใบยาสูบพันธุ์เบอร์เลย์ในภาค- ตะวันออกเฉียงเหนือ	92
5.3.1 การวิเคราะห์สถานภาพด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย	94
5.3.2 การวิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจ	95
5.3.3 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	96
5.3.4 การวิเคราะห์เกณฑ์เงินสด	96
5.4 การวิเคราะห์ผลตอบแทนการผลิตใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในภาค- ตะวันออกเฉียงเหนือ	96
5.4.1 การวิเคราะห์สถานภาพด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย	98
5.4.2 การวิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจ	99
5.4.3 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	100
5.4.4 การวิเคราะห์เกณฑ์เงินสด	100
5.5 สรุป	101
บทที่ 6 สรุป ปัญหาและข้อเสนอแนะ	104
6.1 สรุป	104
6.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะ	108
6.2.1 ปัญหาด้านการผลิต	108
6.2.2 ปัญหาด้านต้นทุนการผลิต	110
6.2.3 ปัญหาด้านการตลาดและเงินทุน	111
บรรณานุกรม	113
ภาคผนวก ก.	115
ภาคผนวก ข.	123
ภาคผนวก ค.	143
ประวัติผู้เขียน	175

สารบัญตาราง

ตารางในบทที่ 1

ตารางที่		หน้า
1.1	ปริมาณและมูลค่าส่งออกใบยาสูบไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519-2526	2
1.2	จำนวนชาวไร่ พื้นที่เพาะปลูก และผลผลิตใบยาแห้งแยกตามชนิด	4

ตารางในบทที่ 2

2.1	การจำหน่ายบุหรี่ตราต่าง ๆ ในปี 2523-2526	14
2.2	งานที่รับผิดชอบและอัตรากำลังของพนักงานสถานี	19

ตารางในบทที่ 4

4.1	สรุปต้นทุนการผลิตใบยาสูบพันธุ์เวอร์จิเนียในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการเพาะปลูก 2527/2528 จำนวนตัวอย่าง 20 ราย	69
4.2	สรุปต้นทุนการผลิตใบยาสูบพันธุ์เบอร์เลย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการเพาะปลูก 2527/2528 จำนวนตัวอย่าง 20 ราย	74
4.3	สรุปต้นทุนการผลิตใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิชในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการเพาะปลูก 2527/2528 จำนวนตัวอย่าง 20 ราย	79

ตารางในบทที่ 5

5.1	รายละเอียดค่าใช้จ่ายที่จ่ายเป็นเงินสดในการผลิตใบยาสูบพันธุ์เวอร์จิเนีย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	89
5.2	รายละเอียดค่าใช้จ่ายที่จ่ายเป็นเงินสดในการผลิตใบยาสูบพันธุ์เบอร์เลย์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	94
5.3	รายละเอียดค่าใช้จ่ายที่จ่ายเป็นเงินสดในการผลิตใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิช ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	98

สารบัญภาพ

แผนภาพในบทที่ 2

แผนภาพที่		หน้า
2.1	แผนผังการบริหารงานโรงพยาบาล ศูนย์ตรวจการคลัง	10
2.2	ขอข่วยและขั้นตอนงานการผลิตยาในประเทศไทย (ฝ่ายไร่)	25
2.3	ขอข่วยและขั้นตอนในการซื้อยาต่างประเทศ	26
2.4	ขอข่วยและขั้นตอนการจัดหาและเตรียมวัสดุการผลิตอื่น ๆ	27
2.5	ขั้นตอนการดำเนินงานผลิตยารี่	29

แผนภาพในบทที่ 4

4.1	สถานียาโพเนส่า สำนักงานรียาสูบจังหวัดหนองคาย	58
4.2	สถานียานาหาม สำนักงานรียาสูบจังหวัดนครพนม	58